

прѣзъ градината, иска да види този прѣстѣпникъ, който се крие иѣйдѣ изъ дѣрветата. Нетърпѣнието се изчерпва, той влиза въ градината, но градинарътъ е затворенъ, нѣма го тамъ. Вжтрѣ седи той и се усмихва, наблюдава, какво прави този младъ момъкъ. Какъвъ е този прѣстѣпникъ? Какви сѫ букайтъ му? — Интересува се момъкътъ, всичко иска да знае. Зеръ, за него той е напусналъ и нива, и волове, Този прѣстѣпникъ — момата — седи вжтрѣ, накичена съ вѣнче на главата си и се подсмива.

Сега вече се заражда въ момъкътъ идеята да вземе китката на момата. Защо иска да ѝ вземе китката? — Той иска да я обере и казва: досега работихъ, орахъ на нивата, но съ оране работа не става. И той започва: днесъ взема една китка отъ момата, утрѣ втора, и като вземе десетъ китки, взима и момата. Тази е първата магия, съ която момъкътъ започва. Той знае, че момата, като се кичи, влага въ китката нѣщо отъ себе си. Днесъ вземе нѣщо отъ нея, утрѣ вземе нѣщо, докато най-послѣ и момата отива да си вземе киткитъ отъ него, но тамъ остава.

Това сѫ отношения, кято сѫществуватъ въ всички прояви на живота. Това сѫ символи, които ние привеждаме на човѣшки езикъ. Момъкътъ се жени за красавата мома, но колко врѣме тѣ могатъ да бѣдатъ щастливи съ такива разбиранія за живота? Година-двѣ тѣ могатъ да бѣдатъ щастливи, но слѣдѣ това щастието имъ изчезва. Защо? Защото — нито